

Witold Hensel, Boško Babič, Ryta Kozłowska

Prilep (S. R. Macedonia, Jugosławia). Stanowisko: Markowe Kule - Główna Porta

Informator Archeologiczny : badania 9, 321

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ry 19 x 9 m. W jej obrębie odsłonięto małe pomieszczenie na posąg kultowy. Dużą sensacją było odnalezienie w tym pomieszczeniu posągu bogini, który stanowił marmurową kopię słynnej Ateny Partenos. Posąg był rozbity na kilka części przy czym najbardziej ucierpiała twarz /odbity nos i uszkodzone usta/. Po złożeniu okazało się, iż miał on około 3 m wysokości /oryginał Fidiasza wykonany techniką chryzolefantyny miał 12 m wysokości/. Znaleziony zespół monet pozwala datować zniszczenie świątyni na okres tuż po roku 380 n.e. Posąg Ateny został wstawiony do świątyni dwa wieki wcześniej. Odkrycie posągu Ateny Partenos w Palmyrze rzuca nowe światło na rozpowszechnienie się motywu tego posągu w epoce rzymskiej, a istnienie takiego pomnika w Palmyrze stanowi prawdziwą rewelację.

PRILEP /S.R.Macedonia, Jugosławia/ Instytut Historii Kultury
Stanowisko : Materialnej PAN
Markowe Kule - Główna Porta w Warszawie,
Muzeum Narodowe w Prilepie

Badaniami ze strony macedońskiej kierował Boško Babić, konsultantem był prof.dr Witold Hensel, pracami terenowymi kierowała mgr Ryta Kozłowska. Finansowało Muzeum Narodowe w Prilepie. Drugi sezon badań. Twierdza z XII wieku.

W wyniku badań odsłonięto dalsze relikty architektoniczne kamiennej zabudowy obronnej, dalsze pomieszczenia oraz Małą Portę wraz z drogą dojazdową. Przeprowadzana od początku badań wykopaliskowych /sezony badawcze 1974 i 1975/ szczegółowa inwentaryzacja oraz dokumentacja rysunkowa murów, pozwoliła w sezonie 1975 na chronologiczne rozpoznanie odsłoniętego w roku 1974 i 1975 na znacznej przestrzeni, dużego zabudowania kamiennego. Obiekt ten jest jednym z głównych zabudowań twierdzy. Na podstawie techniki budowy muru oraz wyeksplorowanego materiału archeologicznego w postaci znalezisk monet, ceramiki oraz zabytków metalowych, obiekt ten można datować na koniec XII wieku.